

СЛОНЪТЪ „ДЖАЛИМО“.

I.

Въ Петербургската зоологическа градина прѣди нѣколко години живѣлъ единъ слонъ, когото наричали Джалимо. Този слонъ билъ подаренъ отъ императора Александъръ II. Джалимо билъ много голѣмъ, красивъ и необикновено паметливъ, по която причина прѣдъ неговата клетка винаги се трупалъ народъ.

На Джалима билъ отреденъ за служителъ татарина Ахмедъ.

Джалимо билъ твърдѣ добръ дресиранъ — зналъ различни игри, които показвалъ прѣдъ публиката по заповѣдитѣ на Ахмеда. Нѣкои му хвърляха пари, които Джалимо събиралъ съ хобота си и ги давалъ Ахмеду.

Това се продължавало нѣколко години. Татарина Ахмедъ взелъ да става отъ врѣме на врѣме ленивъ — почналъ да занемаря длъжността си: не миль и не чистиль Джалима, а по нѣкога го оставялъ и безъ храна.

Гладниятъ слонъ тежко въздишалъ, поглеждалъ къмъ вратата на клетката и напразно очаквалъ Ахмеда, съ когото привикналъ и когото силно обикналъ.

Управителтъ на зоологическата градина забѣлѣзалъ леностъта на служителя, разчистиль си съ него смѣтката и го замѣнилъ съ другъ.

II.

Новиятъ служителъ почналъ усърдно да изпълнява длъжността си, но Джалимо не обръщаль на него никакво внимание. По всичко се виждало, че Джалимо тѣжелъ.